

Sbírka soudních rozhodnutí

ROZSUDEK SOUDU PRO VEŘEJNOU SLUŽBU EVROPSKÉ UNIE (prvního senátu)

24. března 2011 *

„Veřejná služba — Úředníci — Povýšení — Povyšovací řízení 2009 — Rozhodnutí o nepovýšení — Zvážení srovnatelných zásluh — Zjevně nesprávné posouzení — Žaloba na neplatnost — Žaloba na náhradu škody“

Ve věci F-104/09,

jejímž předmětem je žaloba podaná na základě článku 270 SFEU, použitelného na Smlouvu o ESAE podle jejího článku 106a,

Diego Canga Fano, úředník Rady Evropské unie, s bydlištěm v Bruselu (Belgie), zastoupený S. Rodriguesem a C. Bernard-Glanzem, avocats,

žalobce,

proti

Radě Evropské unie, zastoupené M. Bauerem a K. Zieleskiewicz, jako zmocněnci,

žalované,

SOUD PRO VEŘEJNOU SLUŽBU (první senát),

ve složení S. Gervasoni, předseda, H. Kreppel a M. I. Rofes i Pujol (zpravodajka), soudci,

vedoucí soudní kanceláře: R. Schiano, rada,

s přihlédnutím k písemné části řízení a po jednání konaném dne 14. září 2010,

vydává tento

Rozsudek

- 1 Návrhem došlým kanceláři Soudu telefaxem dne 21. prosince 2009 (k podání prvopisu došlo dne 23. prosince 2009) podal D. Canga Fano projednávanou žalobu, kterou se domáhá zrušení rozhodnutí o nepovýšení do platové třídy AD 13 během povyšovacího řízení 2009 a uložení Radě Evropské unie zaplatit mu částku 200 000 eur z titulu náhrady morální a profesní újmy, která mu údajně vznikla.

* Jednací jazyk: francouzština.

Právní rámec

- 2 Článek 45 odst. 1 služebního řádu úředníků Evropské unie (dále jen „služební řád“) stanoví:

„O povýšení rozhoduje s ohledem na čl. 6 odst. 2 [služebního řádu] orgán oprávněný ke jmenování. Provádí se jmenováním úředníka do nejbližší vyšší platové třídy ve funkční skupině, do které přísluší. Provádí se výhradně výběrem z okruhu úředníků, kteří splnili minimální dobu dvou let setrvání v platové třídě, po zvážení srovnatelných zásluh úředníků připadajících v úvahu pro povýšení. Při zvážování srovnatelných zásluh přihlíží orgán oprávněný ke jmenování zejména k posudkům vypracovaným na úředníky, k tomu, jaké jiné jazyky než ty, jejichž důkladnou znalost doložili v souladu s čl. 28 [písm.] f) [služebního řádu], používají při výkonu služebních povinností, a případně k míře jejich služební odpovědnosti.“

Skutkový základ sporu

- 3 Ze spisu vyplývá, že žalobce nastoupil do služby v generálním sekretariátu Rady (dále jen „GSR“) dne 1. září 1991 jakožto úředník platové třídy A7. Naposledy byl povýšen do platové třídy A4 (nyní AD 12) dne 1. června 2001. Od 1. dubna 1994 byl přidělen k právní službě Rady. V období od 1. října 1999 do 30. září 2003 byl však dočasně přidělen v zájmu služby do kanceláře L. de Palacio, členky Komise Evropských společenství. Po skončení tohoto dočasného přidělení se žalobce opětovně začlenil do právní služby, oddílu „Vnější vztahy“, a poté od 1. října 2007 do oddílu 1B „Coreper I“. Od 1. června 2008 je dočasně přidělen v zájmu služby do kanceláře A. Tajaniho, člena Komise, kde zastává funkci zástupce vedoucího kanceláře.
- 4 Ve sdělení zaměstnancům č. 50/09 ze dne 5. března 2009 informoval GSR úředníky o skutečnostech, které byly dány k dispozici poradním komisím pro otázky povýšení pro povýšovací řízení 2009, jakož i o opatřeních přijatých k provedení článku 45 služebního řádu. Příloha 2 tohoto sdělení uváděla u každé platové třídy počet možných povýšení v roce 2009 a příloha 3 obsahovala seznam úředníků připadajících v úvahu pro povýšení. Podle přílohy 2 tak bylo 19 volných míst platové třídy AD 13 pro administrátory přidělené k výkonu všeobecných funkcí, přičemž na seznamu uvedeném v příloze 3, na kterém žalobce zaujímal 20. místo podle počtu odsloužených let v platové třídě, se nacházelo 91 úředníků platové třídy AD 12 přidělených k výkonu všeobecných funkcí.
- 5 Podle sdělení zaměstnancům č. 50/09 měly poradní komise pro otázky povýšení k dispozici zejména posudky, které byly pro všechny úředníky připadající v úvahu pro povýšení vypracovány od jejich jmenování do platové třídy AD 12 až do posledního dostupného posudku, tj. posudku za období od 1. července 2006 do 31. prosince 2007 (dále jen „posudek 2006–2007“).
- 6 Sdělení GSR zaměstnancům č. 54/09 ze dne 10. března 2009 obsahovalo v příloze statistiky vztahující se k hodnocenému období 2006–2007, zejména tabulku 2.1, která obsahuje statistiky vypracované podle platových tříd úředníků (dále jen „tabulka 2.1“), a tabulku 3.1, která odpovídá statistikám podle generálních ředitelství/ředitelství/ velkých útvarů (dále jen „tabulka 3.1“). Ze sdělení zaměstnancům č. 54/09 vyplývá, že statistiky byly rovněž předány poradním komisím pro otázky povýšení.
- 7 Po skončení těchto prací poradní komise pro otázky povýšení pro funkční skupinu AD (úředníci přidělení na místa administrátorů) předložila orgánu oprávněnému ke jmenování (dále jen „OOJ“) seznam – týkající se administrátorů přidělených k výkonu všeobecných funkcí – zahrnující jména devatenácti úředníků navrhovaných na povýšení do platové třídy AD 13 (dále jen „seznam úředníků povýšených do platové třídy AD 13“), z nichž deset mělo počet odsloužených let nižší než žalobce. Žalobce nebyl na tomto seznamu uveden.

- 8 Sdělením zaměstnancům č. 94/09 ze dne 27. dubna 2009 OJ informoval úředníky o svém rozhodnutí řídit se stanoviskem vyjádřeným poradní komisí pro otázky povýšení a povýšit do platové třídy AD 13 devatenáct navrhovaných úředníků.
- 9 Dopisem ze dne 27. května 2009 žalobce s odkazem na čl. 90 odst. 1 služebního řádu napadl rozhodnutí o svém nepovýšení, které vyplývalo ze sdělení zaměstnancům č. 94/09.
- 10 Rozhodnutím ze dne 24. září 2009, doručeným žalobci následující den, OJ kvalifikoval dopis ze dne 27. května 2009 jako stížnost ve smyslu čl. 90 odst. 2 služebního řádu a tuto stížnost zamítl.

Návrhová žádání účastníků řízení

- 11 Žalobce navrhuje, aby Soud:
  - prohlásil projednávanou žalobu za přípustnou;
  - zrušil rozhodnutí OJ nezahrnout jej do seznamu úředníků povýšených do platové třídy AD 13, které vyplývá ze sdělení zaměstnancům č. 94/09;
  - zrušil v potřebném rozsahu rozhodnutí OJ zamítající jeho stížnost;
  - uložil Radě povinnost zaplatit žalobci:
    - částku stanovenou *ex aequo et bono* na 150 000 eur z titulu náhrady jeho morální újmy, navýšenou o zákonné úroky z prodlení ode dne splatnosti uvedené částky;
    - částku stanovenou *ex aequo et bono* na 50 000 eur z titulu náhrady jeho profesní újmy, navýšenou o zákonné úroky z prodlení ode dne splatnosti uvedené částky;
  - uložil Radě náhradu nákladů řízení.
- 12 Rada navrhuje, aby Soud:
  - zamítl žalobu jako neopodstatněnou;
  - uložil žalobci náhradu všech nákladů řízení.

Řízení

- 13 Žalobce navrhl Soudu, aby Radu v rámci organizačních procesních opatření podle článků 55 a 56 jednacího řádu vyzval k předložení posudků 19 úředníků povýšených do platové třídy AD 13. Soud se rozhodl tomuto návrhu částečně vyhovět.
- 14 V první řadě tak Radu dopisem kanceláře Soudu ze dne 15. června 2010 vyzval, aby odpověděla na písemné dotazy a aby předložila anonymní posudky deseti úředníků s nižším počtem odsloužených let v platové třídě než žalobce, jejichž jména byla uvedena na seznamu úředníků povýšených do platové třídy AD 13 (dále jen „deset dotčených úředníků“).
- 15 Dopisem došlým kanceláři Soudu telefaxem dne 6. července 2010 (k podání prvopisu došlo dne 12. července 2010) Rada odpověděla na tyto dotazy a poskytla anonymní posudky deseti dotčených úředníků za období od jejich jmenování do platové třídy AD 12 do jejich hodnocení za období od 1. července 2006 do 31. prosince 2007. Rada rovněž předala Soudu synoptickou tabulku přebírající

informace plynoucí z posledních dvou posudků žalobce a každého z deseti dotčených úředníků označených písmeny od A do J. Tato tabulka obsahuje pro každý z těchto posudků popis služebních povinností a míru odpovědnosti, výňatek z obecných posouzení a průměr analytických hodnocení. Rovněž uvádí jazyky používané při výkonu služebních povinností (dále jen „synoptická tabulka“).

- 16 V druhé řadě byli účastníci řízení v přípravné zprávě k jednání, která jim byla zaslána dopisem kanceláře Soudu ze dne 23. července 2010, vyzváni, aby Soudu předali před konáním jednání vyjádření na podporu svých tvrzení k dokumentům předložených Radou v odpověď na organizační procesní opatření. Žalobce této žádosti vyhověl dopisem došlým kanceláři Soudu faxem dne 31. srpna 2010 (k podání prvopisu došlo dne 2. září 2010) a vyjádření Rady došlo kanceláři Soudu faxem dne 1. září 2010 (k podání prvopisu došlo dne 6. září 2010).
- 17 Ve své odpovědi si žalobce stěžoval, že předložené kopie jednotlivých posudků neumožňovaly ve všech případech jasně rozpoznat známku přiřazenou ke kritériím „Výkonnost“ a „Rychlost plnění úkolů“.
- 18 Před jednáním se předseda prvního senátu dotázal právního zástupce žalobce, zda souhlasí s průměrnými známkami analytických hodnocení uvedenými v synoptické tabulce, které zahrnují známky – vztahující se ke dvěma kritériím zmíněným v předchozím bodě – jež byly uděleny každému z deseti dotčených úředníků, nebo zda naopak požaduje předložení těchto kopií v čitelnější podobě.
- 19 Právní zástupce žalobce vyjádřil svůj souhlas s tím, že se tyto průměrné známky budou považovat za správné, a vzdal se požadavku na nové předložení těch stránek posudků, které obsahovaly stěžejní čitelné údaje.

K předmětu žaloby

- 20 Kromě zrušení rozhodnutí OOJ nezahrnout žalobce do seznamu úředníků povýšených do platové třídy AD 13 se žalobce domáhá zrušení rozhodnutí OOJ ze dne 24. září 2009, které zamítá nároky uplatněné v dopise žalobce ze dne 27. května 2009, jež byl OOJ kvalifikován jako stížnost ve smyslu čl. 90 odst. 2 služebního řádu (dále jen „rozhodnutí ze dne 24. září 2009“).
- 21 V tomto ohledu je třeba připomenout, že návrhová žádání, která formálně směřují ke zrušení rozhodnutí o zamítnutí stížnosti, mají v případě, kdy jako taková nemají samostatný obsah, ten účinek, že se Soudu předkládá akt, proti němuž byla podána stížnost (rozsudek Soudu ze dne 29. září 2009, Kerstens v. Komise, F-102/07, bod 31 a citovaná judikatura).
- 22 Vzhledem k tomu, že v projednávané věci nemají návrhová žádání namířená proti rozhodnutí ze dne 24. září 2009 samostatný obsah, je třeba shledat, že žaloba je považována za namířenou proti rozhodnutí OOJ nezahrnout žalobce do seznamu úředníků povýšených do platové třídy AD 13, jak toto rozhodnutí vyplývá ze sdělení zaměstnancům č. 94/09 (dále jen „napadené rozhodnutí“).

K návrhovému žádání směřujícímu ke zrušení

- 23 Žalobce uplatňuje na podporu svého návrhového žádání směřujícího ke zrušení dva žalobní důvody. První z nich vychází z porušení čl. 45 odst. 1 služebního řádu tím, že se OOJ dopustil četných zjevně nesprávných posouzení. Druhý žalobní důvod vychází ze zneužití pravomoci a řízení.

K prvnímu žalobnímu důvodu, vycházejícímu z porušení čl. 45 odst. 1 služebního řádu

Argumenty účastníků řízení

- 24 Žalobce tvrdí, že se OOJ dopustil zjevně nesprávného posouzení při srovnávacím přezkumu posudků. Vzhledem k tomu, že deset z devatenácti povýšených úředníků mělo nižší počet odsloužených let v platové třídě než žalobce a že OOJ může vzít v úvahu věk kandidátů a počet jejich odsloužených let v platové třídě nebo službě pouze podpůrně, těchto deset úředníků muselo mít zákonitě k tomu, aby mohli být povýšeni, větší zásluhy než žalobce. Existuje přitom soubor nepřímých důkazů, podle nichž je málo pravděpodobné, že by deset osob s nižším počtem odsloužených let v platové třídě než žalobce mělo vyšší zásluhy.
- 25 Podle žalobce jsou posudky, které na něj byly vypracovány od jeho jmenování do platové třídy AD 12 až do jeho hodnocení za období od 1. července 2006 do 31. prosince 2007, obzvláště pochvalné, přičemž poslední posudek výslovně uvádí, že „si zaslouhuje povýšení do vyšší platové třídy“. Je tudíž „zjevně neobvyklé“, že od roku 2001 nedošlo k žádnému povýšení žalobce. V posudku 2006–2007 obdržel žalobce v analytickém hodnocení průměrnou známku 2, což je známka znatelně lepší, než je průměrná známka úředníků AD 12 GSR a úředníků právní služby. Konečně skutečnost, že se dokonale zhostil své funkce předsedy výběrové komise pro výběrová řízení EPSO/AD/46/06 a EPSO/AD/47/06, určená k náboru právníků AD 5 z Rumunska a Bulharska, a že hovoří pěti jazyky, dokládá rozsah jeho zásluh.
- 26 Žalobce OOJ rovněž vytýká, že se dopustil zjevně nesprávného posouzení, když přehlédl jeho jazykové znalosti. Žalobce totiž tvrdí, že vedle požadovaných minimálních znalostí angličtiny a francouzštiny hovoří třemi dalšími jazyky. Tyto doplňkové schopnosti měly být zohledněny při zvažování jeho zásluh.
- 27 Konečně se OOJ podle tvrzení žalobce dopustil zjevně nesprávného posouzení též tím, že v rámci vykonávaných odpovědností nezohlednil skutečnost, že žalobce předsedal výběrové komisi ve výše zmíněných výběrových řízeních EPSO/AD/46/06 a EPSO/AD/47/06, jejichž vyhlášení bylo zveřejněno v červnu 2006 a seznam úspěšných uchazečů byl zveřejněn v prosinci 2007. Žalobce poukazuje na to, že předsedání těmto výběrovým řízením s velkou účastí, které pro něj znamenalo zvýšenou pracovní zátěž vedle svých služebních povinností v rámci právní služby, bylo důležitým, náročným a choulostivým úkolem, kterého se úspěšně zhostil. Toto předsedání nemělo žádný negativní dopad na kvalitu jeho práce v právní službě. Skutečnost, že splnil tento nikoli zanedbatelný úkol, je významnou předností, která měla mít podstatný vliv na zvážení jeho zásluh.
- 28 Rada má za to, že tento žalobní důvod musí být zamítnut jako neopodstatněný.

Závěry Soudu

- 29 Na úvod je třeba připomenout, že podle čl. 45 odst. 1 služebního řádu přihlíží OOJ při zvažování srovnatelných zásluh zejména k posudkům vypracovaným na úředníky, k tomu, jaké jiné jazyky než ty, jejichž důkladnou znalost doložili, používají při výkonu služebních povinností, a případně k míře služební odpovědnosti úředníků připadajících v úvahu pro povýšení.
- 30 Soud judikoval, že v oblasti, v níž má správní útvar širokou posuzovací pravomoc, vyjadřuje výslovné uvedení těchto kritérií v článku 45 služebního řádu zvláštní význam, který přiznal zákonodárce jejich zohlednění (rozsudek Soudu ze dne 31. ledna 2008, Buendía Sierra v. Komise, F-97/05, bod 62). To, že čl. 45 odst. 1 služebního řádu konkrétně uvádí, aby při zvažování srovnatelných zásluh bylo přihlédnuto k míře služební odpovědnosti úředníka, se zdá být tím významnější, že Soud prvního stupně ve svém rozsudku ze dne 12. července 2001, Schochaert v. Rada, (T-131/00, bod 43), rozhodl, že přijmout jako

rozhodující kritérium míru služební odpovědnosti úředníků připadajících v úvahu pro povýšení je v rozporu s ustanoveními čl. 45 odst. 1, ve znění platném před 1. květnem 2004 (rozsudek Soudu ze dne 5. května 2010, Bouillez a další v. Rada, F-53/08, bod 49).

- 31 Soud krom toho rozhodl, že ustanovení čl. 45 odst. 1 služebního řádu platná od 1. května 2004 jsou jasnější, pokud jde o skutečnosti, ke kterým má být při povyšování přihlédnuto, než ustanovení uvedeného článku platná před tímto datem, neboť kromě posudků odkazují na používání jiných jazyků, než jsou ty, jejichž důkladnou znalost úředníci doložili, a případně na míru služební odpovědnosti. Soud dále rozhodl, že OJ provádí napříště zvažování srovnatelných zásluh úředníků připadajících v úvahu pro povýšení v zásadě ve světle těchto tří skutečností, přičemž výraz „zásluhy“ uvedený v čl. 45 odst. 1 služebního řádu má jiný a v podstatě širší význam než stejný výraz použitý ve znění tohoto článku platném před 1. květnem 2004 (rozsudek Soudu ze dne 7. listopadu 2007, Hinderyckx v. Rada, F-57/06, bod 45). Soud též rozhodl, že výraz „případně“ znamená pouze, že pokud úředníci stejné platové třídy mají v zásadě plnit rovnocenné povinnosti a odpovědnosti, v případě, že tomu tak není, musí být tato skutečnost zohledněna při povyšovací řízení (v tomto smyslu viz výše uvedený rozsudek Bouillez a další v. Rada, bod 56).
- 32 OJ může podpůrně v případě rovnocennosti zásluh úředníků připadajících v úvahu pro povýšení na základě tří kritérií výslovně uvedených v čl. 45 odst. 1 služebního řádu přihlédnout k jiným skutečnostem, jako jsou věk uchazečů nebo počet odsloužených let v platové třídě nebo ve službě (výše uvedený rozsudek Bouillez a další v. Rada, bod 50).
- 33 Konečně je třeba připomenout, že podle ustálené judikatury je OJ při zvažování srovnatelných zásluh úředníků připadajících v úvahu pro povýšení nadán širokou posuzovací pravomocí a přezkum soudu Unie se musí omezit na posouzení otázky, zda s ohledem na způsoby a prostředky, na jejichž základě správa učinila své posouzení, se správa držela v nenapadnutelných mezích a neužila svou pravomoc zjevně nesprávným způsobem. Soud tak nemůže svým posouzením schopností a zásluh uchazečů nahradit posouzení OJ (rozsudek Soudu prvního stupně ze dne 15. září 2005, Casini v. Komise, T-132/03, bod 52).
- 34 Tato široká posuzovací pravomoc přiznaná správě je však omezena nutností pečlivě a nestranně ve služebním zájmu a v souladu se zásadou rovného zacházení zvážit srovnatelné zásluhy uchazečů. V praxi musí být toto zvážení provedeno na rovném základě a vycházet ze srovnatelných informačních zdrojů (výše uvedený rozsudek Casini v. Komise, bod 53).
- 35 Posouzení otázky, zda je napadené rozhodnutí stíženo vadou spočívající ve zjevně nesprávném posouzení, je tudíž třeba provést s ohledem na výše uvedené zásady. V tomto ohledu Soud upřesňuje, že při zachování užitečného účinku, který musí být přiznán prostoru pro posouzení OJ, je nesprávnost zjevná tehdy, je-li snadno postřehnutelná a může být očividně odhalena na základě kritérií, jejichž splněním zákonodárce zamýšlel podmínit rozhodnutí o povýšení.
- 36 Z písemností ve spise vyplývá, že povyšovací systém uplatňovaný Radou ponechává OJ široký prostor pro uvážení při zvažování srovnatelných zásluh úředníků ucházejících se o povýšení.
- 37 Pro účely vydání svého stanoviska, ze kterého vycházel OJ, měla poradní komise pro otázky povýšení pro funkční skupinu AD v projednávané věci k dispozici zejména posudky vypracované na všechny úředníky přicházející v úvahu pro povýšení od jejich jmenování do platové třídy AD 12 do jejich hodnocení za období od 1. července 2006 do 31. prosince 2007, přehledy o služebním postupu, souhrnné výpisy dovolených z důvodu nemoci nebo úrazu za poslední tři roky a tabulky 2.1 a 3.1.

- 38 Kromě toho, ačkoli je pravda, že žalobce ve své argumentaci uplatněné na podporu tohoto prvního žalobního důvodu odkazuje na devatenáct úředníků povýšených do platové třídy AD 13 a že vyzval Soud, aby požádal o předání posudků týkajících se těchto devatenácti úředníků, ze spisu vyplývá, že žalobce ve skutečnosti napadá srovnání jeho zásluh se zásluhami deseti dotčených úředníků provedené OJ.
- 39 V bodech 25, 32 a 33 žaloby totiž žalobce zdůrazňuje, že posouzení zásluh je rozhodujícím kritériem každého povyšování a že OJ může přihlídnout k věku uchazečů a počtu odsloužených let v platové třídě nebo ve službě pouze podpůrně v případě rovnocenných zásluh. Vzhledem k tomu, že deset z devatenácti povýšených úředníků mělo nižší počet odsloužených let v platové třídě AD 12 než žalobce, pravděpodobnost, že mají vyšší zásluhy, je podle názoru žalobce velmi malá.
- 40 Stejně tak si žalobce během řízení, ani ve svém písemném vyjádření předloženém před jednáním v návaznosti na odpověď Rady na organizační procesní opatření, ani během jednání nestěžoval, že Soud omezil tato opatření na posudky týkající se deseti dotčených úředníků, a ani neodkázal na devět úředníků s vyšším počtem odsloužených let v platové třídě AD 12 než žalobce, jejichž posudky si Soud nevyžádal.
- 41 První žalobní důvod vycházející z porušení čl. 45 odst. 1 služebního řádu je tudíž třeba chápat tak, že se OJ dopustil nesprávného posouzení při srovnání zásluh žalobce se zásluhami deseti dotčených úředníků.
- 42 Za účelem celkového přezkumu relevance tohoto žalobního důvodu je třeba analyzovat nejen posudky, ale též další materiály obsažené ve spise týkající se užívání jazyků a míry odpovědnosti.

– Posudky

- 43 Žalobce předložil zejména posudky, které na něj byly vypracovány od jeho jmenování do platové třídy AD 12 až do posudku 2006–2007, s výjimkou posudku za období od 1. října 2003 do 31. prosince 2004. Na otázku položenou v této souvislosti na jednání žalobce vyjádřil své pochybnosti o existenci posudku vztahujícího se k výše uvedenému období a uvedl, že vysvětlení může spočívat v tom, že když se dne 1. října 2003 opětovně začlenil do právní služby po dočasném přidělení ke Komisi, hodnotící řízení v Radě již probíhalo.
- 44 Zaprvé, pokud jde o analytická hodnocení, z vyjádření Rady ze dne 1. září 2010 vyplývá, že poradní komise pro otázky povýšení přihlédla hlavně k analytickým hodnocením obsaženým v posudcích 2006–2007 vypracovaných na žalobce a na deset dotčených úředníků. Tato analytická hodnocení se dělí do třinácti kolonek, které musí být označkovány „výborný“, „velmi dobrý“, „dobrý“ „dostatečný“ a „nedostatečný“.
- 45 Ve sdělení zaměstnancům č. 54/09 bylo upřesněno, že známkám „výborný“, „velmi dobrý“, „dobrý“ „dostatečný“ a „nedostatečný“ odpovídají čísla „1“, „2“, „3“, „4“ a „5“. Číselné známky posloužily k přípravě statistik, zejména tabulek 2.1 a 3.1, které uvádějí průměrné známky seřazené podle platových tříd a podle generálních ředitelství. Z tabulky 2.1 vyplývá, že průměrná známka obdržaná úředníky platové třídy AD 12 byla 2,28.
- 46 Průměrná známka analytického hodnocení žalobce za období od 1. července 2006 do 31. prosince 2007, a sice 2, byla podstatně lepší než průměrná známka uvedená v předcházejícím bodě. Tato skutečnost svědčí o kvalitě zásluh žalobce ve vztahu k poslednímu hodnocenému období, které bylo zohledněno v rámci povyšovacího řízení 2009.

- 47 Z písemností ve spise vyplývá, že čtyři z deseti dotčených úředníků, a sice A, E, I a J, obdrželi ve svých posudcích v rámci analytického hodnocení 2006–2007 průměrnou známku, která je nižší než známka žalobce, a tudíž lepší (1,77 pro prvního a 1,92 pro tři ostatní). Tři z deseti dotčených úředníků, a sice B, C a H, obdrželi průměrnou známku 2 stejně jako žalobce a průměrná známka úředníků D, F a G byla vyšší než známka žalobce, a tudíž horší (2,15 pro prvního a 2,08 pro dva ostatní).
- 48 Je však třeba podotknout, že rozdíl mezi průměrnou známkou analytických hodnocení žalobce a průměrnou známkou – horší – těchto tří posledně zmíněných úředníků, je velmi malý, takže tento rozdíl lze v projednávané věci považovat za zanedbatelný.
- 49 Žalobce tvrdí, že skutečnost, že čtyři z deseti dotčených úředníků obdrželi v rámci analytických hodnocení nižší průměrnou známku než žalobce, musí být relativizována, neboť pracují v generálních ředitelstvích, v nichž bylo podle tabulky 3.1 hodnocení nižší než průměrné hodnocení GSR.
- 50 V této souvislosti je třeba uvést, že jak vyplývá z výše uvedené tabulky, průměrná známka obdržená úředníky právní služby, a sice 2,35, se velmi blíží obecné průměrné známce GSR, kterou je 2,36. Z písemností ve spisu též vyplývá, že čtyři povýšení úředníci, kteří v rámci analytického hodnocení obdrželi nižší průměrnou známku než žalobce, přísluší ke generálním ředitelstvím, jejichž průměrná známka se pohybuje od 2,21 do 2,30, tedy na nižší úrovni, než je tomu v případě právní služby. Podle této tabulky se průměrné známky jednotlivých generálních ředitelství pohybují od 2,05 (nejlepší) do 2,63 (nejhorší).
- 51 Je tedy pravda, že čtyři výše uvedení úředníci přísluší ke generálním ředitelstvím, v nichž byli hodnotitelé „štědřejší“ vůči veškerému svému personálu než hodnotitelé právní služby. Skutečností však zůstává, že nejnižší průměrná známka těchto generálních ředitelství je 2,21, tedy o 0,15 bodu méně, než je obecná průměrná známka GSR, a o 0,14 bodu méně, než je průměrná známka právní služby, zatímco průměrné známky jednotlivých generálních ředitelství vykazují rozdíl 0,58 bodu.
- 52 V takovémto kontextu je třeba podotknout, že rozdíl zmíněný v předcházejícím bodě mezi průměrným hodnocením v rámci právní služby a průměrným hodnocením generálních ředitelství, do kterých patří čtyři povýšení úředníci, jejichž analytická hodnocení jsou v průměru lepší než hodnocení žalobce, nemůže být pro povýšení rozhodující.
- 53 Průměrná hodnocení vypracovaná generálními ředitelstvími jsou totiž vypočítávána ve vztahu k počtu úředníků každého z nich, aniž činí rozdíl mezi úředníky podle jejich platové třídy, funkční skupiny, ke které náleží, nebo též podle toho, zda v dotčeném řízení přicházejí v úvahu pro povýšení, či nikoli. Kromě toho průměrná známka obdržená v analytickém hodnocení je pouze jedním z údajů, k nimž poradní komise pro otázky povýšení přihlíží při zvažování srovnatelných zásluh.
- 54 Žalobce mimoto namítá, že při hodnocení jeho zásluh nebylo přihlédnuto ke skutečnosti, že předsedal výběrové komisi ve výběrových řízeních EPSO/AD/46/06 a EPSO/AD/47/06. Na jednání zdůraznil, že tento úkol vedl ke značnému nárůstu jeho pracovní zátěže, se kterým se vypořádal, aniž to zasáhlo do jeho běžné činnosti v rámci právní služby Rady.
- 55 V této souvislosti je třeba konstatovat, že žalobcův posudek 2006–2007 výslovně v popisu pracovních úkolů plněných žalobcem zmiňuje, že „[p]o značnou část referenčního období [žalobce] předsedal [výběrové komisi ve výběrových řízeních [EPSO/AD/46/06 a EPSO/AD/47/06] (právníci)“. Kromě toho, pokud jde o analytické hodnocení kvality práce žalobce v tomtéž posudku, žalobce obdržel známku „výborně“, kdežto v posudku za období od 1. ledna 2005 do 30. června 2006 mu byla udělena pouze známka „velmi dobře“.

- 56 Z toho zaprvé vyplývá, že jak dva první hodnotitelé, kteří vystupovali jako „první hodnotitel“ a kteří vypracovali žalobcům posudek, tak druhý hodnotitel si byli vědomi dodatečného úsilí vynaloženého žalobcem během referenčního období. Výše uvedené zlepšení analytického hodnocení kvality práce žalobce navíc podle všeho svědčí o tom, že předsedání výběrové komisi ve výše uvedených výběrových řízeních bylo při vypracování posudku 2006–2007 skutečně zohledněno.
- 57 Zadruhé, pokud jde o obecná hodnocení, je pravda, že obecná hodnocení vyjádřená v posudcích, které byly na žalobce vypracovány od jeho jmenování do platové třídy AD 12, jsou obzvláště chvalná. V posudku 2006–2007 první hodnotitel, který hodnotil žalobce za období od 1. července 2006 do 30. září 2007, uvádí, že žalobce je „úžasným spolupracovníkem“ a „vynikajícím právníkem“. Kromě toho první hodnotitel, který žalobce hodnotil za období od 1. října do 31. prosince 2007, uvádí, že žalobce má „výjimečné znalosti práva Společenství“, že „jeho obzvláště vyvinuté schopnosti porozumění a úsudku mu umožňují poskytovat jak ústní, tak písemné právní rady na velmi vysoké úrovni“, a dodává, že „[s]i zasluhuje povýšení do vyšší platové třídy“.
- 58 Ze spisu však vyplývá, že obecná hodnocení vyjádřená v posudcích, které byly vypracovány na deset dotčených úředníků od jejich jmenování do platové třídy AD 12, jsou rovnocenná hodnocením žalobce. Soud neshledal žádný údaj, který by snižoval jejich zásluhy.
- 59 Stejně tak je třeba uvést, že se věty jako „hodnocený úředník si zasluhuje být povýšen nebo získat vyšší odpovědnost“ objevují u většiny z deseti dotčených úředníků v posudcích předcházejících posudku 2006–2007. Takováto hodnocení provedená hodnotiteli však nezavazují OJ k tomu, aby dotčeného úředníka povýšil, což je potvrzeno skutečností, že žádný z výše uvedených úředníků nebyl před hodnotícím řízením 2009 navzdory takovýmto hodnocením povýšen.
- 60 Pravidla uplatnitelná na hodnotící řízení totiž nestanoví, že se hodnotitelé vysloví k otázce, zda si hodnocený úředník zasluhuje povýšení. Zhostí-li se hodnotitelé toho, že doporučí povýšení toho či onoho člena svého oddílu, vyjadřují stanovisko, které OJ nijak nezavazuje, neboť k povýšení může dojít až po zvážení srovnatelných zásluh všech úředníků určitého orgánu, kteří připadají v úvahu pro povýšení do téže platové třídy. Takováto hodnocení nemohou tudíž mít stejnou váhu jako hodnocení, která vyplývají ze skutečností, které musí hodnotitel posoudit. Kromě toho OJ má právo povýšit úředníka tehdy, má-li za to, že je to opodstatněné, a to i v případě neexistence poznámek uvedených ve prospěch povýšení v jeho posudku.
- 61 Pro úplnost je třeba relativizovat zmínku, že si žalobce zasluhuje povýšení, pokud tato pochází od prvního hodnotitele, jehož hodnocení se vztahovalo pouze na tři z osmnácti měsíců hodnoceného období.
- 62 Ve svém vyjádření, které kanceláři Soudu došlo dne 31. srpna 2010, žalobce též poukazuje na to, že v jednom z posudků vložených do spisu Radou, a sice posudku, podle něhož si hodnocený úředník zasluhuje povýšení, druhý hodnotitel uvedl, že souhlasí s písemným vyjádřením prvního hodnotitele, avšak je toho názoru, že poskytnuté analytické hodnocení není v souladu s danými pokyny. Avšak vzhledem k tomu, že druhý hodnotitel nezměnil analytické hodnocení, Soud je musí považovat za jím potvrzené.
- 63 Vzhledem k výše uvedenému je třeba dospět k závěru, že srovnávací přezkum posudků zjevně neprokázal, že ostatní úředníci neměli větší zásluhy než žalobce.
- Užívání jazyků
- 64 Žalobce ohledně užívání jazyků uvádí, že hovoří pěti jazyky, a OJ vytýká, že jeho jazykovým schopnostem nepřiznala dostatečný význam.

- 65 Rada ohledně žalobcových jazykových schopností ve své žalobní odpovědi uvádí, že kritérium užívání jazyků „je spíše podpurným kritériem, které umožňuje provést volbu mezi uchazeči, jejichž posudky jsou rovnocenné“.
- 66 S ohledem na ustanovení čl. 45 odst. 1 služebního řádu však vše jasně nasvědčuje tomu, že kritérium týkající se užívání úředníkem při výkonu jeho služebních povinností jiných jazyků než těch, jejichž důkladnou znalost doložil, není podpurným kritériem v tom smyslu, že by toto kritérium bylo rozhodujícím faktorem při výběru OoJ pouze v případě rovnosti zásluh úředníků připadajících v úvahu pro povýšení.
- 67 Ve své odpovědi ze dne 6. července 2010 na organizační procesní opatření Rada uvedla, že „váha přiznaná každému ze zohledněných faktorů není přesně stanovena“ a že výběr OoJ se zakládá na celkovém posouzení zásluh úředníků, při kterém mají největší váhu posudky jako celek a míra odpovědnosti, přičemž ke kritériu užívání jazyků se při přezkumu srovnatelných zásluh přihlíží s „mnohem menší vahou“ oproti dvěma zmíněným faktorům. Rada na jednání potvrdila, že užívání jazyků je jedním z prvních kritérií, které je třeba zohlednit při přezkumu zásluh, ale že toto kritérium má nižší váhu než dvě ostatní kritéria. Stejně tak žalovaná zdůraznila, že OoJ neporovnal každé z kritérií odděleně, ale že u každého uchazeče provedl celkové a vážené posouzení těchto kritérií.
- 68 V této souvislosti Soud poukazuje na to, že je pravda, že je správa nadána určitým prostorem pro uvážení příslušného významu, který přisoudí každému ze tří kritérií stanovených v čl. 45 odst. 1 služebního řádu, přičemž ustanovení tohoto článku nevylučují možnost vážení.
- 69 Pokud jde o jazyky používané při výkonu služebních povinností, Soud poukazuje na to, že žalobce neupřesňuje, zda pět výše zmíněných jazyků používal při výkonu svých služebních povinností během posuzovaného období, tj. od 1. června 2001 do 31. prosince 2007.
- 70 V tomto ohledu je třeba uvést, že žalobcův posudek 2006–2007 v první části oddílu III, nadepsané „Jazyky“, uvádí toto:
„[Žalobce], mluvící španělsky, pracuje pravidelně ve francouzském a anglickém jazyce, a to jak ústně, tak písemně. Občas pracuje též v německém jazyce (ústně).“
- 71 Žalobce na jednání upřesnil, že během období posuzovaného pro účely povyšovacího řízení 2009 používal němčinu, italštinu a portugalštinu pouze ústně v rámci schůzí nebo pro jejich účely.
- 72 K pojmu používaných jazyků Soud uvádí, že podle informačního listu týkajícího se jazykových znalostí, který zahrnuje kolonky „porozumění“, „[jazyk] mluvený“ a „[jazyk] psaný“, připojeného k posudku 2006–2007 a vyplněného žalobcem dne 29. ledna 2007, žalobce prohlašuje, že má velmi dobré znalosti francouzštiny a angličtiny, pouze dobré schopnosti porozumění, dobrou úroveň mluveného jazyka a dostatečnou úroveň psaného jazyka německého, pouze dobré schopnosti porozumění a dostatečnou úroveň mluveného a psaného jazyka italského. Konečně podle téhož informačního listu se žalobcovy znalosti portugalštiny omezují na dostatečnou úroveň porozumění.
- 73 Žalobce ve svém dopise ze dne 27. května 2009 uvádí, že nyní má dobrou znalost italštiny, neboť ta je jedním z pracovních jazyků, které používá nejčastěji, z důvodu funkce zástupce vedoucího kanceláře A. Tajaniho, člena komise, kterou zastává od 1. června 2008.
- 74 Jak to správně uvádí Rada ve svém rozhodnutí ze dne 24. září 2009, poradní komise pro otázky povýšení nemohla zohlednit faktory vztahující se k období následujícímu po posledním posudku úředníků připadajících v úvahu pro povýšení, to znamená posudku vztahujícím se na období od 1. července 2006 do 31. prosince 2007. Kromě toho jedinými důkazy týkajícími se jazykových znalostí, které měla poradní komise pro otázky povýšení k dispozici, byly posudky, které byly na každého úředníka připadajícího v úvahu pro povýšení vypracovány od jejich jmenování do platové třídy AD 12

až do posudku 2006–2007. Podle zásady rovného zacházení nemohla tedy tato komise, ani OOI umožnit nepovýšeným úředníkům dovolávat se skutečností, které jiní úředníci připadající v úvahu pro povýšení nemohli uplatnit.

- 75 Je nutno konstatovat, že se tvrzení uplatněná žalobcem na jednání týkající se mluvených a psaných znalostí italštiny a portugalštiny neshodují s informacemi o jazykových znalostech obsaženými v listu přiloženém k posudku 2006–2007. Podle tohoto listu žalobce totiž prohlašuje, že má dostatečnou znalost mluvené italštiny, zatímco kolonky týkající se mluvené znalosti portugalštiny nejsou vůbec vyplněny.
- 76 Ačkoli je pravda, že tento list byl vyplněn dne 29. ledna 2007, a nemůže tedy uvádět informace ohledně jazykových znalostí žalobce k 31. prosinci 2007, Soud podotýká, že sám žalobce zdůrazňuje, že jeho znalost italštiny je nyní na stejné úrovni jako jeho znalost francouzštiny a angličtiny. Žalobce tak implicitně uznává, že k 31. prosinci 2007 byla jeho znalost italštiny horší než v současnosti. Žalobce každopádně nepředložil žádný důkaz o tom, že by se k 31. prosinci 2007 jeho znalosti mluvené italštiny a portugalštiny od ledna 2007 zlepšily. Soud tak může důvodně shledat, že žalobcova znalost mluvené italštiny a portugalštiny nebyla k výše uvedenému datu natolik vysoká, aby byla zohledněna při srovnání jazykových zásluh.
- 77 Je tudíž třeba dospět k závěru, že na konci období posuzovaného poradní komisí pro otázky povýšení, tj. dne 31. prosince 2007, žalobce kromě španělštiny jako mateřského jazyka ovládal francouzštinu a angličtinu. Měl též dobrou znalost němčiny, byť jeho znalost psaného jazyka byla omezená, a dobře rozuměl italštině. Pokud jde u užívání těchto jazyků, je sice pravda, že žalobce příležitostně mluvil německy, skutečností však zůstává, že při své práci používal pouze dva jazyky, a sice angličtinu a francouzštinu.
- 78 V tomto ohledu z písemností ve spise vyplývá, že všichni dotčení úředníci používali při výkonu svých služebních povinností angličtinu a francouzštinu. Avšak na rozdíl od toho, co tvrdí Rada, ne všichni tito úředníci ovládali tyto dva jazyky dokonale a ne všichni tito úředníci, jejichž mateřským jazykem byla angličtina nebo francouzština, ovládali alespoň jeden třetí jazyk. Ze spisu však vyplývá, že všichni úředníci, kteří neovládali nebo neovládali dokonale dotčené jazyky, měli přinejmenším jejich dobrou znalost.
- 79 Jazykové schopnosti žalobce se tedy v zásadě jeví jako rovnocenné jazykovým schopnostem deseti dotčených úředníků při výkonu jejich služebních povinností.

– Míra odpovědnosti

- 80 Pokud jde o míru odpovědnosti, ze spisu vyplývá, že všech deset dotčených úředníků, s výjimkou úředníka B, vykonávalo během období od 1. července 2006 do 31. prosince 2007 řídicí funkce. Těchto devět úředníků vykonávalo funkce vedoucích oddělení nebo *de facto* koordinovalo práci oddílů v problémových oblastech. Žalobce a úředník B pracovali během tohoto období jako právníci v právní službě Rady.
- 81 Je tedy třeba shledat, že devět z deseti dotčených úředníků vykonávalo služební povinnosti zahrnující z hlediska vedení vyšší míru odpovědnosti než žalobce a služební povinnosti desátého úředníka, tj. úředníka B, se nacházejí na stejné úrovni jako služební povinnosti žalobce.
- 82 V této souvislosti má žalobce za to, že dodatečné úkoly případně uložené úředníkům připadajícím v úvahu pro povýšení musí být zkoumány z hlediska odpovědnosti při výkonu jejich služebních povinností. Zdůrazňuje, že během období od června 2006 do prosince 2007, to znamená po většinu období posuzovaného v posudku 2006–2007, předsedal výběrové komisi ve výběrových řízeních EPSO/AD/46/06 a EPSO/AD/47/06, což s sebou neslo zvýšenou pracovní zátěž vedle jeho služebních

povinností v rámci právní služby. Prakticky žádný z deseti dotčených úředníků nevykonával rovnocenné dodatečné úkoly. Žalobce tudíž tvrdí, že se OoJ dopustil zjevně nesprávného posouzení, když při zvažování zásluh žalobce dostatečně nezohlednil to, že žalobce vedle svých běžných úkolů předsedal výběrové komisi v uvedených výběrových řízeních.

- 83 Soudu tudíž přísluší ověřit, zda s ohledem na výkon řídicích funkcí a vysokou odpovědnost devíti z deseti dotčených úředníků jsou zásluhy těchto úředníků vyšší než zásluhy žalobce, s přihlédnutím k tomu, že žalobce plnil výše uvedený dodatečný úkol.
- 84 V tomto ohledu je nesporné, že úkol spočívající v předsedání výběrové komisi ve výběrových řízeních EPSO/AD/46/06 a EPSO/AD/47/06 svědčí nejen o zvýšené pracovní zátěži vedle služebních povinností, které musel žalobce plnit v rámci právní služby, ale též o vysoké míře odpovědnosti, jak to ostatně uznává Rada. Jak podotýká Rada, předsedání výběrové komisi je však úkolem dočasným. Ačkoli je pravda, že tento úkol byl prodloužen a trval rok a půl, nic to nemění na tom, že podle písemností obsažených ve spise devět povýšených úředníků vykonávalo řídicí funkce trvale a déle. Šest z nich vykonávalo řídicí funkce přinejmenším od 1. července 2003 a další dva je vykonávali nejméně od 1. ledna 2005. Konečně jeden z úředníků byl dočasně přidělen ke zvláštnímu zástupci Evropské unie pro oblast Velkých jezer od 1. února 2004 a v rámci svých služebních povinností nesl podle tvrzení Rady velmi vysokou odpovědnost.
- 85 Vzhledem k výše uvedenému má Soud za to, že ačkoli byl dodatečný úkol plněný žalobcem záslužný, nepřevyšuje v celkové bilanci řídicí funkce vykonávané trvale a déle.
- 86 Soudu též přísluší ověřit, zda se Rada dopustila zjevně nesprávného posouzení při celkovém srovnání zásluh žalobce, a zejména míry odpovědnosti, se zásluhami úředníka B.
- 87 Ze složky úředníka B vyplývá, že od 1. ledna 2004 byl zařazen do platové třídy AD 12 a že během období počínajícího tímto datem do 31. prosince 2007 byl členem právní služby Rady. Z toho vyplývá, že během období od 1. října 2003, data, kdy žalobce nastoupil do této právní služby v důsledku dočasného přidělení, do 31. prosince 2007, byli jak žalobce, tak úředník B přiděleni k téže službě a vykonávali služební povinnosti, k nimž se váže podobná míra odpovědnosti.
- 88 Ze spisu vyplývá, a totéž zdůraznila Rada na jednání, že během výše uvedené doby byly jak úředníku B, tak žalobci svěřeny dodatečné úkoly. Během hodnoceného období od 1. července 2003 do 31. prosince 2004 byl úředník B korektorem pro určité zkoušky výběrového řízení EPSO a byl činný v rámci sekretariátu mezivládní konference, zejména se podílel na doladění návrhu smlouvy o ústavě Evropské unie. Podle Rady byl tento posledně zmíněný úkol rozsahově a objemově srovnatelný s předsedáním výběrové komisi ve výběrovém řízení EPSO. Na jednání Rada též zdůraznila, že úředník B je neobyčejně zdatným právníkem, mimořádně spolehlivým, se znamenitými schopnostmi hloubkové analýzy.
- 89 V této souvislosti je třeba připomenout, že jak bylo uvedeno v bodě 33 tohoto rozsudku, OoJ je nadán širokou posuzovací pravomocí a že přezkum unijního soudu se musí omezit na otázku, zda se OoJ držel v nenapadnutelných mezích a nepoužil svou posuzovací pravomoc zjevně nesprávným způsobem.
- 90 S ohledem na všechny výše uvedené úvahy je nutno konstatovat, že není zcela patrné, že na základě celkového posouzení kritérií stanovených v čl. 45 odst. 1 služebního řádu nebyly zásluhy úředníka B vyšší než zásluhy žalobce. Není tedy důvodné shledat, že bilance měla vyznít jednoznačně ve prospěch žalobce.
- 91 Z výše uvedeného vyplývá, že první žalobní důvod musí být jako neopodstatněný zamítnut.

Ke druhému žalobnímu důvodu, vycházejícímu ze zneužití pravomoci a řízení

Argumenty účastníků řízení

- 92 Žalobce tvrdí, že je s to předložit dostatečně přesné objektivní a shodující se nepřímé důkazy, z nichž je patrné, že napadené rozhodnutí bylo v rozporu s články 37 a 38 služebního řádu přijato s cílem skrytě sankcionovat skutečnost, že je od 1. června 2008 dočasně přidělen v zájmu služby ke Komisi. Žalobce zdůrazňuje, že plnění úkolů v kanceláři člena Komise je zásluhou a předností, což mělo být zohledněno při zvažování srovnatelných zásluh úředníků připadajících v úvahu pro povýšení. Rada tím, že odmítla zohlednit tuto zásluhu a dočasnost jeho přidělení, žalobce dvojité sankcionovala, čímž se dopustila zneužití pravomoci, ale zneužití řízení je pouze jednou z forem zneužití pravomoci.
- 93 Rada odpovídá, že žalobce nepředkládá na podporu své argumentace žádné důkazy, a že tedy není schopna na tento žalobní důvod odpovědět.

Závěry Soudu

- 94 Předně je třeba podotknout, že k dočasnému přidělení žalobce ke Komisi došlo v červnu 2008, tedy po období, na které se vztahuje poslední posudek zohledněný při povyšovacím řízení 2009, tj. posudek 2006–2007. Vzhledem k tomu, že poradní komise pro otázky povýšení mohly pouze přezkoumat zásluhy, kterých úředníci připadající v úvahu pro povýšení dosáhli do 31. prosince 2007, toto dočasné přidělení nemohlo být posuzováno v rámci povyšovacího řízení 2009.
- 95 Kromě toho bylo opakovaně judikováno, že akt je postižen zneužitím pravomoci pouze tehdy, když na základě objektivních, relevantních a shodujících se nepřímých důkazů vyjde najevo, že byl přijat za výlučným nebo přinejmenším rozhodujícím účelem dosáhnout jiných cílů, než jsou uváděné cíle, nebo vyhnout se postupu zvláště upravenému Smlouvou (rozsudek Soudu ze dne 11. července 2007, Wils v. Parlament, F-105/05, bod 119 a citovaná judikatura).
- 96 Jak to správně uvádí Rada, žalobce v projednávané věci neprokázal, ani netvrdil existenci takových důkazů. Omezuje se totiž na tvrzení, že má větší zásluhy než deset dotčených úředníků. Tento argument však nemůže prokázat, že napadené rozhodnutí bylo vypracováno pouze za účelem mu škodit.
- 97 Jen pro úplnost lze dodat, že ze spisu vyplývá, že žalobce byl povýšen do platové třídy A 4 (nyní AD 12) v roce 2001, když byl dočasně přidělen v zájmu služby ke Komisi, a do platové třídy AD 13 v roce 2010, během svého dočasného přidělení v zájmu služby do kanceláře A. Tajaniho. Posledně zmíněná skutečnost zde může být zohledněna, i když nastala po přijetí napadeného rozhodnutí, neboť přináší informace o podmínkách, za nichž bylo toto rozhodnutí přijato. Vzhledem k této skutečnosti je třeba konstatovat, že žalobce nemůže důvodně tvrdit, že jeho dočasná přidělení v zájmu služby pro něj představovala skryté sankce, neboť bránila jeho povýšení.
- 98 Není tudíž prokázáno, že napadené rozhodnutí bylo přijato za jiným účelem než za účelem povyšovacího řízení a že je stíženo vadou spočívající ve zneužití pravomoci.
- 99 Z výše uvedeného vyplývá, že druhý žalobní důvod musí být rovněž zamítnut jako neopodstatněný.
- 100 Z výše uvedeného vyplývá, že návrhové žádání směřující ke zrušení musí být zamítnuto.

K návrhovému žádání směřujícímu k náhradě škody

Argumenty účastníků řízení

- 101 Žalobce namítá, že mu nepovýšení v rámci povyšovacího řízení 2009 způsobilo vážnou profesní i morální újmu. Nejenže ztratil jeden rok (který mohl zužitkovat v rámci svého služebního postupu a budoucích povýšení), ale též byly omezeny jeho možnosti přijetí na místa vyžadující platovou třídu AD 13. Žalobce odhaduje tuto profesní újmu na 50 000 eur. Kromě toho toto nepovýšení vyvolalo značný stres, který přispěl ke zhoršení jeho zdravotního stavu, již křehkého z důvodu vážné nemoci. Tato morální újma podle žalobce činí 150 000 eur.
- 102 Rada navrhuje zamítnout tento návrh na náhradu profesní a morální újmy.

Závěry Soudu

- 103 Podle ustálené judikatury v oblasti veřejné služby musí být návrhová žádání směřující k náhradě škody zamítnuta v rozsahu, v němž úzce souvisí s návrhovými žádáními směřujícími ke zrušení, která byla sama zamítnuta jako neopodstatněná (rozsudek Soudu ze dne 12. března 2009, Arpaillange a další v. Komise, F-104/06, bod 137 a citovaná judikatura).
- 104 Návrhové žádání směřující ke zrušení bylo v projednávané věci zamítnuto jako neopodstatněné. Z toho vyplývá, že návrhové žádání směřující k náhradě škody musí být zamítnuto.
- 105 Z výše uvedeného vyplývá, že žaloba musí být zamítnuta v plném rozsahu.

K nákladům řízení

- 106 Článek 87 odst. 1 jednacího řádu stanoví, že s výhradou ostatních ustanovení hlavy II kapitoly 8 uvedeného jednacího řádu se účastník řízení, který neměl ve věci úspěch, uloží náhrada nákladů řízení, pokud to účastník řízení, který měl ve věci úspěch, požadoval. Podle odstavce 2 téhož článku může Soud v souladu s požadavky ekvity rozhodnout, že se účastník řízení, který neměl úspěch ve věci, uloží pouze částečná náhrada nákladů řízení nebo se mu náhrada nákladů řízení neuloží.
- 107 Z výše uvedeného odůvodnění vyplývá, že žalobce neměl ve věci úspěch. Rada kromě toho ve svých návrhových žádáních výslovně požadovala, aby byla žalobci uložena náhrada nákladů řízení. Vzhledem k tomu, že okolnosti projednávané věci neodůvodňují použití ustanovení čl. 87 odst. 2 jednacího řádu, je tedy důvodné uložit žalobci náhradu nákladů řízení vzniklých Radě.

Z těchto důvodů

Soud pro veřejnou službu (první senát)

rozhodl takto:

- 1) **Žaloba se zamítá.**
- 2) **Diegovi Canga Fanovi se ukládá náhrada všech nákladů řízení.**

Gervasoni

Kreppel

Rofes i Pujol

Takto vyhlášeno na veřejném zasedání v Lucemburku dne 24. března 2011.

Vedoucí soudní kanceláře
W. Hakenberg

Předseda
S. Gervasoni